

[Finansministeren.]

den almindelige indkomstskat af indkomster, der ligger inden for proportionalstræket i statsskatteskalaen.

De erhvervelser, der betragtes som særlig indkomst, har karakter af engangserhvervelser; der er oparbejdet gennem en længere årrække, og de beskattes med samme procent, uanset hvor stor almindelig indkomst skatteyderen har haft i løbet af indkomståret. Når skatteyderen realiserer en sådan fortjeneste, der er oparbejdet gennem flere år, ville det være overordentlig byrdefuldt, hvis han skulle medregne fortjenesten i den almindelige indkomst på én gang i det år, hvor fortjenesten realiseres. Det ville nemlig betyde, at fortjenesten blev ramt af den progressive beskatnings høje marginalskatteprocenter. Det var netop for at undgå dette, at den særlige indkomstskat i sin tid blev fastsat til 30 pct., som dengang nogenlunde svarede til marginalskatten for personer med jævne indkomster. Siden er indkomstskatten steget, og en ajourføring af den særlige indkomstskat vil nu føre til den foreslåede forhøjelse til 40 procent.

Den særlige indkomstskat af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom er hidtil beskattet anderledes end anden særlig indkomst. Der gives forskellige fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste, som til gengæld fordobles, før den særlige indkomstskat beregnes med de gældende 30 procent. Derved bliver skatten reelt 60 procent af den skattepligtige fortjeneste. Hvis disse regler opretholdes, samtidig med at beskatningsprocenten som foreslået forhøjes fra 30 til 40, vil resultatet blive, at den yderste del af fortjenesten på fast ejendom beskattes med 80 procent. Det er dog ikke anset for rimeligt at stille forslag om en så høj beskatning. Derfor indeholder lovforslaget en række ændringer i beskatningsreglerne for fortjeneste på fast ejendom. Det foreslås at opdele de faste ejendomme i to grupper med hver sine regler om den særlige indkomstskat, der skal betales, når ejendommene sælges med fortjeneste.

Den ene gruppe består af landbrugsejendomme og visse andre ejendomme, der omfattes af loven om frigørelsesafgift m. v. Den anden gruppe består af alle andre ejendomme.

For de sidstnævnte ejendomme, der ikke

omfattes af loven om frigørelsesafgift, foreslås en almindelig forhøjelse af den reelle beskatningsprocent. Hidtil er den dobbelte skattepligtige fortjeneste blevet beskattet med 30 procent, hvilket svarer til en reel beskatning på 60 procent. Efter forslaget skal den skattepligtige fortjeneste kun forhøjes med to trediedele. Samtidig forhøjes beskatningsprocenten til 40, således at den reelle beskatningsprocent bliver $1\frac{2}{3} \cdot 40 = 66\frac{2}{3}$

Endvidere foreslås reglerne om opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste ændret. Disse ændringer skal både gælde for skattepligtige personer og for selskaber, foreninger og dødsboer. Efter de gældende regler beregnes fortjenesten som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen. Dog skal anskaffelsessummen, forinden fortjenesten beregnes, forhøjes med et fast tillæg på 40 pct. I visse tilfælde beregnes fortjenesten med udgangspunkt i ejendomsværdien ved 13. almindelige vurdering, og i så fald udgør det faste tillæg 40 pct. af denne ejendomsværdi. Det foreslås nu at ændre dette tillæg til et tillæg på 30 pct. Derved forhøjes den skattepligtige fortjeneste med 10 procent af anskaffelsessummen eller af ejendomsværdien ved den 13. almindelige vurdering; og da den reelle beskatningsprocent som nævnt forhøjes fra 60 til $66\frac{2}{3}$, bliver selve skattebeløbet forhøjet med $6\frac{2}{3}$ procent af anskaffelsessummen (eventuelt ejendomsværdien).

I de gældende regler er det endvidere bestemt, at der i de fortjenester på faste ejendomme, der i alt er opgjort for et indkomstår, skal foretages et fradrag, der som hovedregel udgør 10 pct. af de samlede regulerede anskaffelsessummer, i alt dog mindst 10.000 kr. og højst 40.000 kr. Fører denne beregning til et fradrag under 40.000 kr., kan skatteyderen dog vælge i stedet at fradrage 40.000 kr. Vælger han dette, har han ikke en tilsvarende valgmulighed i de nærmest følgende 4 år, hvor han altså kun kan få fradrag efter hovedreglen.

For at undgå, at de foran omtalte skatteforhøjelser skal ramme små fortjenester urimelig hårdt, foreslås det at forhøje dette fradrag. Denne reelle forhøjelse foreslås fastsat til ca. 25 procent. Der er i bemærkningerne gjort nærmere rede for, hvorledes denne forhøjelse foreslås gennemført af hen-